

Фински патолог Хелена Ранта наводи за Инсајдер да стоји иза извештаја који је објављен у марту 1999. године. Она је додала да су на извештај покушавали да утичу и Вилијам Вокер, али и други дипломатски кругови и представници Србије.

У ексклузивном интервјуу за Инсајдер Хелена Ранта наводи да стоји иза извештаја о Рачку који је објављен у марту 1999. и да су њене изјаве медији у Србији више пута фабриковали наводећи нетачне податке. Ранта за Инсајдер тврди да није било премештања и пресвлачења 40 жртава у Рачку, као и да су сви убијени из близине.

Међутим, њен извештај није до краја потврдио ни изјаве тадашњег шефа Вилијама Вокера. Такође, потврђује да су на извештај тима финских патолога покушавали да утичу и Вокер, али и други дипломатски кругови и представници Србије.

"Вокер је желео да се моји налази и налази мог тима више слажу с његовим извештајем, да именујем кривца за Рачак. То нисам могла да урадим јер сам ја научник, не политичар, дипломата или нешто друго. Истина је да је желео да потврдим његове налазе, али ја то нисам могла да урадим", наводи Ранта.

Поводом медијских навода да је пре конференције за новинаре на којој су представљени резултати истраге, Вокер гађао финску форензичарку, Ранта је објаснила да је до инцидента дошло, да је Вокер инсистирао да се именује кривац за убиства и да је поломио оловке када је она то одбила.

"Не знам зашто се Вокер понашао како се понашао. Имао је неке оловке у руци које је поломио и бацио на сто испред мене. Детињаст поступак. Није ме гађао оловкама. Наравно, он то негира, али више особа је било присутно на том састанку", каже Ранта.

Међутим, додаје да није само Вокер покушао да утиче на њен рад и истрагу.

Одбила сам да извлачим закључке

"Било је покушаја да се утиче на мој рад и са других страна. Тражили су да ја извлачим закључке ко је крив. То није мој посао. Одбила сам да извлачим закључке који су тражени од мене. Не желим да говорим о именима ко је то радио, али у питању су како иностране дипломате тако и представници српских власти", наводи Ранта.

Према њеним речима, представници српских власти су тражили од ње да им ода резултате истраге и њен напредак пре објављивања коначних резултата.

"Током истраге не смеју се откривати информације, тек када је истрага готова онда се предаје извештај. Када је извештај био готов, ми смо га тек онда предали представницима српских власти, али и међународним круговима", тврди Ранта.

"Када је извештај био готов, неки међународни кругови су питали можемо ли извући још неке 'закључке' који би им више одговарали, али и њих сам одбила", тврди Ранта.

Ранта је за Инсајдер негирала наводе да су тела убијених донета у Рачак и тврдње да нису у питању цивили, већ припадници ОВК, који су пресвучени. Она тврди да су убиства извршена на том месту, и то из близине.

"Извадили смо метке и фрагменте метака из земљишта где су нађена тела и то са

дубине од три до осам центиметара. Такође, путања метака указује на то да су особе убијене из близине. На њих је пуцано док су били живи и то на месту где су пронађени", рекла је Ранта.

Она каже да је тим патолога успео да са метака који су пронађени у земљи издвоји ДНК који се поклапа са свих 40 жртава, тако да се не може говорити да су тела накнадно померана и доношена на место где су пронађена. Ранта наводи и да тест на барут није рађен, јер је прошло исувише времена за адекватну анализу.

Према њеним речима, али и извештају који је њен тим направио поводом Рачка, најмање четири комада оружја су коришћена током убистава у Рачку.

"Свако оружје оставља уникатни траг на метку. На основу трагова на зрнима и чаурама пронађеним на лицу места дошли смо до закључка да је најмање четири комада оружја коришћено у убиствима", рекла је Ранта.

Жао ми је што сам Рачак оквалификовала као "злочин против човечности"

Ранта је исказала жаљење због, како каже, своје формулације на конференцији за новинаре 1999. када је Рачак оквалификовала као "злочин против човечности".

"Ја сам патолог и назвала сам случај Рачак злочином против човечности као човек, а не као правник јер то и нисам. Свако убиство је злочин против човечности. Жао ми је што је моја изјава протумачена другачије", каже Ранта.

Она је истакла да јој није јасно зашто се од случаја Рачак прави симбол, када је било великог страдања српских и албанских цивила и пре, али и после догађаја у Рачку.

"Волела бих да се људи сећају свега пре и после Рачка. Много цивила је погинуло на обе стране током сукоба на Косову. Сећам се да ме је током суђења у Хашком трибуналу

Слободан Милошевић оптужио да је мање-више због моје истраге у Рачку почело бомбардовање. Морам да подсетим да је НАТО још у јесен 1998. активирао припрему за бомбардовање и да се припремало много пре тога. Желим да се људи тога сећају", закључила је за Инсајдер Хелена Ранта.

(Инсајдер.нет)